

Αρμενιστής

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2023)

Αρμενιστής

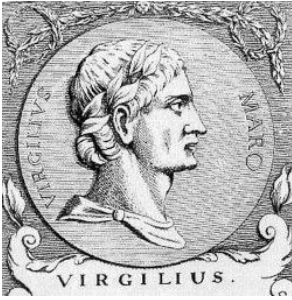

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΛΟΓΗ (μετάφραση Γιώργος Βαρθαλίτης)

Γιώργος Βαρθαλίτης

Copyright © 2023, Γιώργος Βαρθαλίτης

Άδεια χρήσης <https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#>.

Βιργίλιος

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΛΟΓΗ

(μετάφραση Γιώργος Βαρθαλίτης)

Μούσες μου σικελικές, υψηλότερο ας μέλψουμε άσμα,
Όλους δεν τέρπουν οι αγροί κι ευτελείς δεν τους τέρπουν μυρίκες:
Αν τραγουδάμε τα δάση, τα δάση ας είναι άξια του υπάτου.

Όπως προφήτεψε η Σίβυλλα, ο έσχατος ήλθεν αιώνας,
τώρα και πάλι ο μεγάλος ο κύκλος των αιώνων αρχίζει.
Τώρα επιστρέφει η Παρθένος κι η αγνή βασιλεία του Κρόνου,
τώρα η καινούργια γενιά κατεβαίνει από τα ύψη τα ουράνια.
Πάναγνη Αρτέμιδα, εσύ το παιδί που γεννιέται σπλαχνίσου,
που όταν θα 'ρθει του σιδήρου το γένος θα σβήσει απ' τον κόσμο
και θα φανεί το χρυσό: βασιλεύει ο Απόλλων σου τώρα.
Όταν εσύ θα υπατεύεις, ο αιώνας της δόξας θα αρχίσει
και του μεγάλου του έτους, Πολλίωνα, οι μήνες θα αρχίσουν.
Κι αν της αρχαίας ανομίας ακόμη απομένουνε τα ίχνη,
δύναμη ετούτα δεν θα 'χουν καμιά να τρομάξουν την κτίση.
Κείνο θα ζήσει τη ζωή των θεών, θα αντικρίσει τους ήρωες
με τους Θεούς να βαδίζουν μαζί και κοντά τους θα στέκει.
Θα βασιλεύσεις, παιδάκι, χρηστά στην παγκόσμια ειρήνη.
Δίχως καλλιέργεια η γη θα σου δώσει τα πρώτα της δώρα:
πλούσιο κισσό και τερπνή βακκαρία που πάντα ευωδιάζει
και τον αιγύπτιο λωτό κι ανθισμένες ακάνθους μαζί του.
Οι αίγες γεμάτες με γάλα στη στάνη ξανά θα γυρίζουν,
δεν θα φοβίζονται ξανά τα κοπάδια μεγάλα λιοντάρια,
και θα γεμίσουν το λίκνο σου πλήθος εράσματα λουλούδια.
Από τη γη θα χαθούνε τα φίδια, θα εκλείψει το κώνειο,
το άμωμο της Ασσυρίας μονάχα παντού θα φυτρώνει.
Όταν εσύ των ηρώων θα μπορείς να διαβάζεις τους ύμνους
και του πατέρα σου τα έργα και μάθεις τι λέγεται ανδρεία,

τότε η γυμνή πεδιάδα από κύμα σταχυών θα χρυσίσει,
οι άγριοι βάτοι με κόκκινους βότρεις ευθύς θα γεμίσουν,
κι ως κι η σκληρότερη δρυς θα αποστάξει σταγόνες με μέλι.
Μα απ' την αρχαία ανομία θα μείνουνε κάποια σημάδια,
κι έτσι τη Θέτιδα ακόμα τα πλοία θα δαμάζουν, θα κλείνουν
τείχη τις πόλεις ακόμα κι υνιά θα αυλακώνουν το χώμα.
Τότε όμως θα 'ρθει ένας Τίφυς καινούργιος μα κι ήρωες νέους
κάποια άλλη Αργώ σε μεγάλους πολέμους θα φέρει και πάλι
κι ένας μεγάλος Αχιλλέας ξανά για την Τροία θα κινήσει.
Μα όταν εσύ γίνεις άντρας κανείς δεν θα πλέει ταξιδιώτης
πάνω στη θάλασσα, μήτε καράβιαπραμάτειες εμπόρων
θα κουβαλούν, γιατί ζείδωρη η γη θα γεννάει τα πάντα.
Δεν θα γνωρίζει δικέλλες η γη, κλαδευτήρια τ' αμπέλι,
ο ρωμαλέος ζευγάς τους ζυγούς θα ξελύσει των ταύρων,
δεν θα νοθεύει ξανά το μαλλί ποικιλία χρωμάτων,
και στους λειμώνες το κριάρι από μόνο του θα 'χει το δέρας
ή με πορφύρα βαμμένο ή με κίτρινο χρώμα του κρόκου
και τους αμνούς που βοσκάνε θα ντύνει ερυθρή μια αλουργίδα.
Είπαν οι Μοίρες στ' αδράχτια τους: «πλέξατε τέτοιους αιώνες»
σύμφωνες μ' όσα η αλύγιστη θέλει Ειμαρμένη του κόσμου.
Δέξου κι εσύ τις μεγάλες τιμές (ο καιρός πλησιάζει),
τέκνο των θεών λατρευτό, του μεγάλου Κρονίδη το σπέρμα!
Κοίτα πως σείεται η γη, το βαθύ το στερέωμα του πόλου,
η κυματούσα κι η θάλασσα, ο πάμφωτος όλος ο αιθέρας,
κοίτα πως χαίρουν τα πάντα που θα 'ρθει ο καινούργιος αιώνας!
Ω! Να μπορούσα να ζήσω κι εγώ μέχρι εκείνη την ώρα
και να μου μείνει πνοή για να πω τους δικούς σου τους άθλους!
Δεν θα με νικάγε στ' άσμα ούτε ο Λίνος και μήτε ο Ορφέας
κι αν τον βοηθούσε τον ένα ο πατέρας, τον άλλο η μητέρα,
ο όμορφος Φοίβος τον Λίνο, η Καλλιόπη τον Θράκιο Ορφέα.
Στην Αρκαδία μπροστά αν με παρέβγαινε ο Πάνας, ο Πάνας
θα έλεγε, αν ήταν κριτής η Αρκαδία, πως τον έχω νικήσει.
Το χαμογέλιο ξεκίνα, παιδάκι, της μάνας να νιώθεις
(μήνες ολόκληρους δέκα σε βάσταξε εκείνη στα σπλάχνα)

έλα, παιδάκι: οι γονείς σου αν σε σένα δεν χαμογελάσουν,
δεν θα σου στρώσει την κλίνη της θεά και θεός το τραπέζι.